

Den Haag, 5 december 2012

Uw vaste commissie voor Veiligheid en Justitie heeft mij bij brief van 24 oktober jl. een brief van De Vos & Partners Advocaten voorgelegd met het verzoek om een reactie. De Vos & Partners stellen voor het griffierecht voor faillissementscuratoren in procedures tegen derden ten behoeve van de boedel, in lege boedels op nihil te stellen. Een dergelijke procedure kan bijvoorbeeld gevoerd worden als de curator meent dat derden ten onrechte nalaten om gelden of goederen die tot de boedel behoren, af te dragen. Mede als gevolg van de economische crisis, zo betogen briefschrijvers, worden curatoren steeds vaker geconfronteerd met lege boedels, waarin geen procedure aanhangig gemaakt kan worden, wat ten nadele is van de schuldeisers van de failliet.

In antwoord op het verzoek van briefschrijvers merk ik op dat het, gelet op de financiële situatie waarvoor de overheid in het algemeen en het ministerie van Veiligheid en Justitie en de Rechtspraak in het bijzonder zich geplaatst zien, niet wenselijk is om een nieuwe categorie zaken te creëren waarvoor geen griffierechten betaald hoeven te worden. Ik wijs er overigens op dat voor de door briefschrijvers bedoelde gerechtelijke procedures, niet zijnde een procedure in het kader van faillissementsfraude of bestuurdersaansprakelijkheid, waarvoor een Garantstellingsregeling curatoren 2012 geldt, in sommige situaties de proceskostengarantieregeling bij de Belastingdienst wellicht uitkomst kan bieden. Indien een curator een procedure moet aanspannen om een bate voor de boedel te kunnen realiseren, terwijl de aanwezige baten van de boedel niet toereikend zijn om de proceskosten te voldoen, kan hij bij de Belastingdienst (de lokale ontvanger) een gemotiveerd verzoek indienen om garantstelling voor het bedrag dat niet uit de boedel kan worden voldaan (aldus artikel 73.1.4 van de Leidraad Invordering 2008). Bij het al dan niet toewijzen van het verzoek gelden een aantal uitgangspunten. Zo moet de ontvanger ook schuldeiser zijn in het faillissement en moet de verwachting bestaan dat hij (een deel van) de in het faillissement ingediende vordering zal kunnen innen. Daarnaast stelt de ontvanger de eis dat de schuldeisers – die bij een verdeling van de activa eveneens zullen profiteren van de vermoedelijke opbrengst van de procedure – bereid zijn om naar evenredigheid mee garant te staan voor de proceskosten. Dit geldt ook voor boedelschuldeisers. Ook in het kader van de wettelijke schuldsaneringsregeling kan een bewindvoerder de ontvanger een verzoek om garantstelling doen en in die gevallen treedt de ontvanger in overleg met het ministerie van Financiën.

De minister van Veiligheid en Justitie,
I.W. Opstelten